

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.

Telefon-szám: 119.

Hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

FÉNYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:
Egy évre 10 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K.
Egyes szám ára 10 fülér.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton, este 6 órakor

Pitvar-ajtó csukás.

A fecskek érkezével és a mezei munkák beköszönésével a színház elutaztak a színháznak nem annyira kapu-, mint inkább pitvar ajtaját becsuktuk.

Ősi hagyomány szerint, foglalkozván az emult színi sáison eredményeivel és tanulságaival, mindjárt egy tényleg kell konstatación. A színi sáison anyagilag nem végződött rosszul a színház bérletje, a miből azt kellene következtetni, hogy *Halmay Imre* színtársulata viszont művészi tekintetben elégtételt ki a közönség igényeit. Pedig Thalia isten-asszonyt és dr. Molnár Józseftől hívom fel hites tanukul, hogy ez nem így volt.

A vidéki színházak egzisztenciális kérdéseit nem annyira művészi okok döntik el jobbra vagy balra, hanem azoktól távol álló körülmények. Milyen az időjárás, milyenek voltak a termés- és kereskedelmi viszonyok, van-e magán társadalmi élet vagy sem az illető városban. Főleg ez utóbbi. Ha van, no akkor a színház szenvedni meg a dolgot, mert ha csak valaki igazán érdemeset nem nyújt, az intelligens közönség inkább a társasélet gyakorlatában lép fel szellemi szórakozással. Ha azonban, — mint például Magyarországon legtöbb városában — a kávéházi élet az igazi társas életet kiölte, akkor elvégre csak kell látniuk egymást valahol az embereknek, főleg a hölgy közönségnek, hát emennek a színháza.

Körülbelül így volt ez Székesfehérváron is, azonkívül ennek a városnak esodátlanosan aldozatkész közönsége szinte be-

csületbeli kötelességének tartotta, sokszor jó izlése ellenére is, partolni a színházat, a melyhez Magyarországon még mindig a hazafiás misszió emléke fűződik. Így történt, hogy a város közönsége szitkozódott, de eljárt a színházba. A megye közönsége ugyiszlóval teljesen távol tartotta magát a színházról, mert a művészi teljesség észre véve, az már esztukagyan nem lehetett kívánni, hogy messiú utat tegyenek meg egy-egy bosszankodással kecsesgató színházi estéért. Természetesen, inkább többet aldozva, a fővárosban kereste művészi szükségleteinek kielégítését.

Igazolja összes fentebbi állításomat az a körülmény, hogy az idei sáison egyetlen érdemes színházi sikere egy jó operette-előadás, a „Lotty ezredesei” volt s erre, gondolom nyolcz ízben teljesen megtelt a nézőtér, környékbeliekkel is. A művészi számbavehető, érdemes dolog tehát vonz közönséget. Egy megye s annak székvárosának közönsége fényesen fenn tudna tartani egy színházat, ha érdemeset nyújtának neki, a mikor tisztességesen meg tud élni a színtársulat így is, midőn ugyiszlóval alig nyújtott valamit.

Ezzel eljutottam oda, hogy keressém az okokat, vajjon *Halmay Imre*, a színház volt igazgatójának személyében és működésében volt-e a hiba, vagy pedig mályebben rejőlő okai vannak-e a művészi eredménytelenségnek?

Őszinte meggyőződéssem, hogy a hiba az általános viszonyokban rejlik első sorban s csak másodsorban irható *Halmay Imre* számlájára. A mint nálunk nem volt megelégedve a közönség az előadások niveau-

jával, úgy szerte az ország vidékein a legtöbb helyütt elégedetlen.

A színház azok közé a vállalkozások közé tartozik, a melyek jelentékeny töké befektetést igényelnek. A hatás eszköze megszerzése, egységes stíl megteremtése, az első időben kamatot nem váró tőkét igényelnek. Nevezetesen előbb jó érőkkel, jó repertoírral, ügyes rendezéssel és megfelelő kiállítással kell a darabokat előadni, hogy a közönség hozzá szokjék a színház látogatáshoz, szellemi szükség-érzet hajtsa oda, nem pedig azt várni, hogy előbb jöjjen közönség, ha jön: akkor majd jó előadásokat produkálnak.

Már pedig a vidéki színdirektorok nem ilyen tőkés emberek, éppen csak hogy a legszükségesebb forgó tőkájük van meg, ha ugyan egyáltalán meg van. Éppen azért a művészet is a saját maguk zsebének is rovasára, mindenben kraszajros takaréksággal fejtenek ki. Tagjaikat, főleg az igen fontos segédzenészetet, nevétség fizetéssel honorálják, úgy, hogy voltaképpen igazságtalanság tőlük valamit követelni. Az elsőb rendű tagokat agyonjátászatják, ezeknek nincsen idejük tanulni, próbákat tartani, rosszul játszanak, a közönség tehát nem megy a darabhoz a kellé mérétkében, a direktor ezért újabb és újabb darabokkal tesz kísérletet, természetesen az elsőb jeltzett indokok folytán még kedvezőtlenebb eredményvel.

Igy voltunk Székesfehérváron is. Egy próba után eljártok régi darabokat kapott a közönség az egész számen derékán, s az újdonságok inkább csak a vége felé kerül-

TÁRCSA.

A kötelesség utja.

Messze, messze, Smalaud egyik legfelre-esőbb szögletében, hol soha még zöld nem szeszogott, hova a modern élet előnmodottsága még el nem hatolt, feküdt a kis leány-egyházközség egy fák nélkül való erdőben, viz nélkül való tolelt.

Volt egykor fa az erdőben, az bizonyos; hanem a földi szegény telepelei az ő kis parasztelepeiken időjárásával mind szárazosabbak lettek, és beült az éhség, míg a darabka szántóföldek, melyek itt-ott a kőtörmekek közl kigyóztak, kicsinyek maradtak és terméketlenek, és legmerészebb eredményekben sem termeltek jobbat vékony szalmánál és borzasztó sovány gabonánál. Hogy azt a sok éhes gyomort otthon az alacsony kunyhókban megtöltsék, a lakók kénytelenek voltak szállítmányt, szállítmány után oda fuvarozni a vasúthoz, előbb szőy gerendákat, majd vasúti talpákat, utoljára szindelyt. És ridogzó volt a térsen fény, száraz avar és kőtörmekek közt főleg elrohadt fasonokkon baglyok üttek, és mintha kihalt erdőőrások és e.enyészett vadonpompáról méletek volna egymásnak.

Volt vize a tónak, egykor, az bizonyos, — hanem, — mikor az erdő elfogyott és a szántóföldek sem nagyobbakká, sem termékenyebbé nem akartak válni, az emberek azonban tovább is csak házasodtak és gyermekokat neveltek, kik mint émi akartak, hollott rendszerint már karásonyora elfogyott minden gabona, — lecsupátolt a tavat és nagy fáradtsággal és még nagyobb adósságokkal ki-

száritották, abban a reményben, hogy új földet nyernek a szántásra, új rétot a szénakaszlásra.

Hanem a tóban is sürin egymás mellett álltak a kőtörmekek, úgy hogy csak bizonyan termet meg ott a gabna és a fű; hanem a vízszint, szürke, sziklás partja mentén a néhai tónak ijesztő lazak bujkáltak; a tengő rozsdafű burjánzása közt, a megtépett törpe nyírfaik alatt beteges és halál leselkedtek. A természet retentő boszút állt házartársi megromlásért, kiméletlenül büntette élete örösök megtagadást; és végre — mekvesesühdtek a szánjak, kisebb lett az éhség és fák nélkül való erdőben, e víz nélkül való tolelt.

Smalaud e nyomorúságos darabjában állt a segédlelkész kátrányos szindelytetőjű háza, míg a parasztkunyhók gyepell voltak fődve. Az istálló négy ténhré volt számíva, de a telek alig adott elegendő takarmányt háromnak és a hat pöszmétebokok a ház előtt kileveleztet bagyan, apró, halvány hajtsással, de soha gyókat nem termelt a segédlelkész gyermekjeinek. A ház mögötti nyolcz karsú nyírfa alatt, természetes csoportozat képeze, e fákat úgy hitta a segédlelkész neje, gyűjtőnéven, hogy: „park”.

Wallander Olof a segédlelkész, persze igen szűk, igen szegényes viszonyok közt élt, de ennek megfelelőleg „kevés tehetségű” ember is volt. Fiatlan, nagyreményű szolgálta az Úrnak, kik szépen és konetljesean tudtak beszélni, ha arra volt szükség, és barátságatlanul és durván, ha az kellett, kik könyveket tudtak ki-szóltni az emberek szívéből szép szavak és gondolatokkal — ily emberek „nagy tehetséggel” természetesen sohasem gondolhattak olyan állásra, mint ez itt, Westansokogban. Ezért könnyű volt Wallander lelkésznek győ-

zedelmeskedni a vála-zásnál, és állásra meg szükség volt, lett legyen az bármily kicsiny és szegény, mert már mint segédlelkész meg-nosult, Isten jóságára bízva ment, és ha az Úr nem is hagy soha éhen halni egy segédlelkész, olykor mégis érthetően sejtjen engedi, mint szokott az történni.

Szegény, szegény egy hajlék volt ez, kevés napfényvel, kevés örömmel. A földszinti három szoba egész kicsiny volt és mégis oly meztelennel, oly sivárnak látszott. A pácélt nyírfaiból készült székek és asztalok, színeha-gyott takarókkal úgy álltak ott szétszórtan, mint a e-sztárlénes katonái, és mindegyik há-mulva látszott kérdeni a misiklót: „De hogy a világ esodájára került te ide?” Csak a lelkész dolgozószobájába, fent a padlászoba volt némileg kedvesebb színezetű. A pár könyv és a három egyszerű pipa, a térkép a falon, és az egyszerű bronzal némi változatos-ságot kölcsönöztek annak.

Hanem a mi itt élelt varázsló elő, a mi napfényt és örömet araszolt a szegény föld alá az a gyermekpár volt. Bizonyosan tudom, hogy zardog házakban is en-oly melegen és bunsófig szeretik a kicsinyeket, — ha épen hasonlítgatni akarunk. Hanem ott anyai mindenkéle votkedik velük. Képek és szobrok, tük-rök és selyembárony, husiás és pompa, és meg ott alig is becsültek meg őket igazi értékként, nem ismerik azt a nagy árt, a mibe kerültek, a lemondást, a gondot és a nélkülözést. A szegény westansokói lelkésznel azonban, hol minden jelszólan volt és csunya, csak a kők gyermekszemek nem és az ide, eszesgő gyermekajkak, a hol minden komor volt, csak a szőke fűrés fejesek nem, minden ridég, csak a szakadt és foltos gyermekcipők kopó-

Nyék, 1 kor., Grünfeld Deszö Budapest, 2 kor., Hankóczy Ede Nyék, 4 kor., Gröz Lengz Nyék, 2 kor., Poltizer N. főnök Nyék, 2 kor., Péteri F. Vilmos Nyék, 2 kor., Urházy Sándor Nyék, 2 kor., Deesy Károly Velencez, 2 kor., Kolb Ferenc Soponya, 4 kor., Franek H. Piai Litz, 6 kor., Székesfehérváriak 10 kor., összesen 90 korona.

A buzgó rendezők nyugtázta a felülvizetéseket, egyszersmind köszönetüket fejezik ki azért.

— **Állategészségügy** Sukoró községben a szük-kór járványserűlen lépett fel, míg ellenben Lovas-Berényben a lépleme megszűnése hivatalosan is konstataciólt.

— **Egy örült garázdalkodása.** Izgalmas jelenetnek volt színhelye tegnap — mint tudósítónk írja — a soponyai községi vendéglő. Hamar Sándor odaváló kibirbortoson hosszabb idő óta az elmezavar jelei mutatkoztak, úgy hogy ennek megállapítása végett dr. Leheczky Károlyos március 2-án be is küldte a Szt.-György közokházba. Nyolcz napi megfigyelés után a körházból szabadon bocsátották Hamart, a ki vissza is ment Soponyára s egész tegnapig békésen viselkedett. Tegnap azután elment a koresmába, a hol a koresmáros feleségétől egy pohár pálinkát kért. Ezt megitta s néhány perczre róla orjogó düh szállta me, a tebely teljes erejével kórt rajta.

— Te asszony, ordított a diühöngő, neked kicsing a szemed, a béled is kiestek, én vagyok az Ur Isten, majd helyre teszem.

Azzal torkon ragadta a szeremesetlen, jődtségtől tehetetlen asszonyt s másik kezével szemét nyegezett kivágni. Majd a gyomrara taposott s az asszony sikoltásaira a legválságosabb pillanatok rohanhat be az utcáról az emberek, a kik azután a diühöngőt nagy nehezen megfektették. Leheczky Károlyos intézkedésére Hamart most lecsukva és leköszöve tartják egy szobában s külön ápoló van mellette, a mig a hatóság elszállítatásáról gondoskodik.

— **A postaskasszátshoz.** A postaskasszátstól szölo legutóbbi közleményünkben azt írtuk, hogy Bérczi rendkérkapitány újabb ismét házkutatást tartott Szalaz József postaszolgátnál, a kit a rendkérkapitány néhány napig ártatlanul fogva tartott. A hírnök azt a részét, a mely a Szalaznál tartott újabb házkutatásra vonatkozik, helyre kell igazítani, mert Szalazt ellen továbbra már semmi gyamu nincsen s így a második házkutatás híre csak félreírásból került lapunkba. Magára a sikakasztás ügyére a még egykor tartó vizsgálat most sem tudott semmi világszágat deríteni s a sikakasztás áldhatja a postagazgatóság négy napos kesle-

ágyaskában, abban a virágokkal díszített, mély könyökölí nedves kis ágyban. Mama némán ül ott és néz, néz szüntelenül a hatóságos és lakozsoba közti ajtóra! Hisz néha azután semmi látni való azon ajtón! Ah, nem látod, ott balra a szölon azokat a kis folkokat; csak szölotöbbr árnyékolás talán és az olajfészek kopott le onnan? — Omi szoktak kövér, kis kezök, minden izükön kis güdröcskével, paszkodni, hogy ügyetlen, botló lábasakkal segítsenek át a küszöbön. És itt bent a ruhák közt a mama ünneplője mellett a kis újság azzal a földal, a miért volt pirogtatás...! És még hónapok és évek múlva is ott fent a lomok közt a kamrában, felváltók egy kis hasnyira, lyukas sarokkal és emlékekkel minden szömeszközében!...

— Elmúlt a nyár, megjött az ősz; megjött hisz napjai és éles szövelvel, melyek üvölve seprtek végig a kőton vidéken, Szürküh és komorabb volt a szökötélni is a seregeltézés, laka a piszkos hóban és a szömorri novemberi homályban. A lakozsóban élenken patogott a tűz és ott ültek előtte apa anyja és a gyermekek.

A viztelen tö mérges kigöszölösei tovább folytatták aratási munkájukat, mi egyforma sikár és gyorsan haladt, akár vorheny, akár typhus vagy diphteritis volt a kasza. Most a fogatolsó, a járványok legborzasztóbbika, kezdte meg a gyilkos utját a kunyhókban, egyelőre csak a gyermekek közt. Karin asszony örösbébe szörítötte Gasztávját karjai közé és megöve és főlon fordult férjéhez.

— Olof, vagy a beteg gyermekeket nem kell megfogtatnod? Ah, Olof, reszketek Gasztáv és Margitért!

— Ne beszéljünk erről, Karin!

kedését, a mely idő alatt a tettesnek minden gyamu nyomot sikerült eltüntetnie.

— **A szegény Jösi életörája.** Jösi megvédélt esztendő fúeska volt már és senki olyan jól nem tudott lovuskát játszani alsó- és felső királyosron mint 6. Hanem nem játszik már többé Jösi sem lovuskát, sem mást, sepr eszöndésen kint fekszik a pity-pillangós temető egyik dombja alatt, hiába ígerte neki a nyanyus a bötöstal a legszebb pergő eszít, ha megyógyul. De hát hogy gyögyüdjön meg, a mikor nem jött el a doktor, hiába hívták, hiába kérték...

Súlyos vádat emel általunk ez a kis halton egy helybeli orvos ellen, a kit csak azért lehetetlennek tartjuk, hogy valami mentő körülménye ne legyen majd a hatóság előtt, a hova ennek a dolognak hivatalosan elé kell kerülni. A hivatalos vizsgálatnak is ki kell deríteni azokat a tényeket és részleteket, a melyekről mi közvetlen forrásból gyözdöttünk meg. Ha a vizsgálat megtörténik, majd részletesen hozzák szölnök a dolgozhoz. Tények a következők:

— Övegy Kovács Andrásné felső királyos 50. szám alatti lakosnőnek január hóban kanyaró tünetek közt betegedett meg 8 éves Janesi fia. Elvitte az illető orvoshoz, a ki konstatacióta rajta a „vörös-1 s írt is neki orvosságot. A fit késöbben olyan rosszul lett, hogy anyja nem merte szállítani, elment hát ismét az orvoshoz s kérte, hogy menne el megözöni a fiút, nagyon rosszul van, nagy a láza. A doktor nem ment el, hanem újabb receptet írt láttatlanba. Újabb napok multak el, a 8 éves Janesi egyformán rosszul volt, vért köpött; de megfogtatodott kis öese is, a három és fél esztendő Jösi. A szegény asszony ismét elment az orvoshoz, kerte, könyörgött neki, hogy jöjné el lakusakra, mert nem tudja elhozni a gyöngé kis gyermeket, a kinek folytonos nagy láza van s már most vért köp. Az orvos nem hallgatott a szegény anya könyörgésére, hanem a nélkül, hogy valaha látta volna azt a kis fiút, receptet írt neki, hogy az orvosságot csak adják neki rendszeren. Háromszor volt az orvosnál hiába öve. Kovácsné, háromszor könyörgött neki haszlatlan, mire megödször elment, a kis Jösi nyolcz napi betegeség után való halálát jelentette az orvosnak. Az orvos pedig láttatlanban kiadta a halottszödelutát, a kis beteg orvosi vizsgálat nélkül halt meg s halottkemi vizsgálat nélkül!

— Már kettő van csak, Olof!... Hisz a diphteritis eddig meg csak gyermekeket vett el. Ha Isten nem akarja, hogy idösebb emberek is megbetegedjenek, akkor talán nem kell a kicsinyekhez előfigadnod, a kik nem is tudják megérteni, szavát? Mindenki vigyáz magára, mindenki kerüli a házat, a hol a betegség lakik. Ugy-e nem kell a beteg gyermekekhez menned, mondó!

Mintha a bánat, a gyöngeség rozzott volna Olof jelösk hangjában, míg felelt:

— Hozzájár, talán nem. De földalomtól sajgott anyáék és atyáikhoz. Te tudod, Karin, mily szökségök volt a szölkönek vizsgátra és szöredeteire a legnehezebb megpröbáltatásban. Karin asszony nem mert többet mondani, de görsösen szörította magához a gyermeket, mintha megakarna védeni minden baj és veszély ellen.

— Valaki van itt, a ki a lelöské uralak akar beszélni! Jelentette a eseléd a könyönlötöl. A lelöské kiment és a lakozsoba ajtaját gondosan bezárta maga mögött.

— Mit akarsz, fiam? — Hogy tisztelt anyuska Holmáról és kereti a lelöské urat, jöjjen azonnal oda a törvényzési ölnök diphteritisbe esett és haló! — A lovak itt állnak az ajtó előtt.

A lelöské belépett a szöbözbe. — Isten veled, Karin. Pár órára el kell távoznom és nem érdemes, hogy fenvirrasz és várj rám.

Karin asszony öszzerrezzent és rámeredt a tözre.

Azután felngrott, oda kulesolta karjait nyakra köré és kérözte hevösen, felig szölközve: — Hova mész, Olof?!

— A kötelesség utjára, Karin!

temetettöl el.

— Ez a szöras eset, a maga ridegségében is, fölhörítö. Szöndökösen nem fúzik hozzá kommentárt, kötelességet teljesítettünk, mikor az esetet szövé töve, az illetékes fórum elé idézzük Kovács Jösi halálának történetét. Vizsgálatot kérünk.

— **Hálalozás.** Mészöly László, Fejérvármegye volt árvaszéki ölnöke tegnap Sárközön elhunyt. Nagy és előkelő rokonság gyászolja halálát.

— **A velencei tö halottja.** Ha a mythoszi világhon ölnök, szájröl-szájröl járó regg köteleknek Hollasi Mihály pákozdi halösz ember haláláról, a kit a velencei tö fodros hullámában lakozó pajkos vilik, esztöb szörének leöszalt esónakjáról s hideg karjakkal magukhoz öölöve, ott tartották a tö fenekén, a forgó örvény alatt rejtöb tündéri kastélyban, miálatt özregre és árviál hibba borulnak sirva a szöldön kezdö nyirkos szömbölkökre, várni haszlatlan várni a kenyéradó esaládát! A mai naturalisztikus világhon nem a regék, hanem a prózá hirlapudostök mesölök el a dolgot, hogy Hollasi Mihály kissé ittas förel indult tegnapelőtt halászni a velencei töre. Mélyen bent járt már esónakja a víz tökrén, mikor egy örvény fölött a esónak megbillent és Hollasi bizonytalan lábán a parton állók me zöböz. Az örvény elkapta s a parton állók nem látták többe a szöreresetlen pákász testét föllökanni. Azonnal keresésre indultak, de mindeideig még hulláját nem tudták megtalálni.

— **Arézképlelepezés.** Az iparos ifjúság önközpö köre e hó 23-án este nagy lelökesedés ünnepelte Boross Andor ölnököt, a hívek díszes mellékkötö lelepeztek.

— **Piaczi árak.** Székesfehérvár március 26-án. Buza: 8.90—9.00 Rozs: 6.80—6.90 Árpa: 6.30—6.40; Zab: 7.40—7.50; Kukorica: 5.00—5.10. Az árak koromértékben 30 kilönként értendök.

SZÍNHÁZ.

— **Passió játökök.** Alig távoztott a szántársulat, már is új „püvésztörsulat” jelentkezett. Az ober-ammergani passió játök tórsulat két előadásra két engedélyt a várostól a jövö hétre. Havranak Jössel polgármester az engedélyt meg van csak nem adása ügyében a szöngvi bizottságöt holnapra érdekelte hívta egybe.

— **A kar jutalmötöké.** A körös javára rendezett utolsó, hétfői előadásöt jö közepek haz volt a „Mozgó fényképek”-re. A szöpreölök, mint a jö katonák, mikor látják, hogy az utolsó napja jött el a háborunk, szegény sebesült lelöknek megöadták a kegyelem döfésöket. Rem vizeket mondtak el a szönpárolök együslötre és úgy játsötöltek meg azt a böhöztöt, mintha mi, árva község tehetnének arról, hogy a müvész urak és müvész hölgyök egyenként és öszesen nem püvésztöknek és csillagkeresztes utvári dámkáknak szölettek. Az előadásnak egy új szereplö is volt: Havasné Köszegi Röszi, a ki végzett szini akadémiánkat mondatik s ezúttal kezdte meg pályáját. A folytatás valószínűleg jobb lesz, mint a kezdet volt s én csak arra figyelmötömetem a esinos arca miatt, hogy tenyereit lehetöleg keveset mutogassa és ne nézzen folyton a sugölyök felé. A tenyerei a nélkül is megötszönek, a sugö könyvet meg előadás előtt is meg lehet nézni.

(L. L.)

NYILTÉR

Pisky Eszter utöda
divatárucöz Székesfehérvár, Várkapu-utöca 1. sz.

A mélyen tisztelt községöt ügyelöme!

Értösinke esett, hogy özögnöknek valamely öllensége azt a hírt terjesztö rölünk, hogy övözödek öta fönnölö ötölötnök eladtuk volna. Nehogy igen tisztelt községötünk félrevezötsözzök, sietünk kijelenteni, hogy nemcsak az, hanem az övözödek is azt minden legöböt tudásunkkal és akarattal tovább vezetjük, reméljük: öppen olyan közömegegedésre, mint azt eddig vezetni tudtuk.

Kivölö tisztelötel!

Székesfehérvár, 1902. márcz. hó 24.

Pisky Eszter ötöda.

*) E rovatt alatt közölöttek nem vállal felelösöget a szerk.

Világhírű orosz
Karaván Thea

K. C. Popoff Testvérek
Moszkvában.

Legfinomabb
minőség.

Csász. és kir.
udvari szállítók.

Legfinomabb
minőség.

Szétküldési iroda: — B E C S, —
VII/II. Breitengasse 9.

Kicsinyben

minden szakmabeli finomabb
kereskedésben kapható, ere-
deti csomagolásban.

Eladó szőlő!

Egy hét októalis jó karban le-
vő szőlő — csinos nyaralásra
alkalmas lakházzal — nagy pin-
czével, az Öreghegy egyik leg-
szébb részén szabadkézből
eladó. Ozim: a kiadóhivatalban.

Hirdetések felvételnek
a kiadóhivatalban.

Keil-lakk

legkínálóbb mázó-lakk-szer puha padló számára.
1 nagy palack ára frt. 1.35. kr. — 1 kis palack ára 68. kr.

Szagtalan
padló-viasz „Glória“
legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer
kemény padló számára.

Arany-Fénymáz
képkeretek stb. beanyozására.
1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. újonnan befestésére.
1 doboz ára 45 kr. — Mindenkor kaphatók:

FLITS PÁL FIA cégégnél Székesfehérvárott.

Husvétii Képeslapok óriási választékban, kapható:
Eisler Adolfnál Nádor-utca.

7¹/₂
kamat
engedés.

ÚJ RENDSZER!

7¹/₂
kamat
engedés.

Készpénz bevásárlásnál a feltétlen szabott árainkból 7¹/₂ kama-
tot, azaz minden forint után 15 fillért engedélyezünk.

Az árak, mint eddig is, minden egyes árucikken számokkal
vannak kiírva.

7¹/₂
kamat
engedés.

Napernyők érkeztek!

Ullmann és Weisz

női- és férfi divátruháza
Székesfehérvár, Nádor-utca.

7¹/₂
kamat
engedés.

Hatóságilag
engedélyezett

Végeladás!

Mélyen leszállított árak!!

Ezennel értesítjük a n. é. közönséget, hogy üzlet-
váltás miatt a rövidáru-, férfi- és női-divat
és vászonáru üzletünkben hatóságilag
engedélyezett végeladást tar-
tunk, miért is a raktáron levő:

Női-, férfi és

gyermek **czipőket**

harisnyákat, keztyűket, köténye-
ket, derékfűzőket, nap- és esernyő-
ket, csipkékét, szalagokat, **himzéseket** stb.

mélyen leszállított árak mellett
árusítjuk el.

A végeladás csak rövid ideig tart, mert f. év augusztus 1-én az
üzlet és raktárt a szemben levő Jellenek-féle üzlethelyiségbe helyeztük át s a
mai kor igényeinek teljesen megfelelően újra berendezük és tovább vezetjük.

Hatóságilag
engedélyezett

Végeladás!

Mélyen leszállított árak!!